

Надія на воскресіння

Ключовий вірш: «Тепер же Христос воскрес із мертвих і став первістком серед тих, хто заснув».

1 Коринтян 15:20

**Вибрані уривки з Писання:
1 Коринтян 15:12-28**

Якщо є перші плоди, то мають бути й «пізні плоди». Логіка очевидна. Міркування апостола Павла щодо воскресіння є переконливими і становлять міцну теологічну основу нашої християнської віри.

Христос воскрес із мертвих — не в алегоричному сенсі. Він буквально воскрес із мертвих. Він сам засвідчив: «Я є Той, хто живе, і був мертвий, і ось, я живий навіки» (Об'явлення 1:18). Оскільки Він живе, наша надія на життя після смерті не є ефемерною, а реальною. Так само, як усі люди вмирають в Адамі, так само всі будуть оживілі в Христі. «Бо як у Адамі всі вмирають, так само в Христі всі будуть оживілі». 1 Коринтян 15:22

Послання Павла до коринтян відповідало його попередньому вченню з цього питання. На Ареопазі в Афінах він виголосив одну з найпам'ятніших проповідей, записаних у Святому Письмі. Щодо воскресіння Павло проголосив, що Бог «визначив день, у який Він буде судити світ у справедливості через Людину, яку Він призначив. Він дав усім запевнення цього, воскресивши Його з мертвих» (

А коли вони почули про воскресіння мертвих, то одні глузували, а інші казали: «Ми ще послухаємо тебе про це» (Дії 17:31,32). Воскресіння Ісуса дає впевненість, що всім буде дана можливість мати вічне життя. Бог «воскресив з мертвих Ісуса, нашого Господа, Якого було видано за наші гріхи, а воскрешено для нашого виправдання» (Римлянам 4:24,25). Воскресіння Ісуса з мертвих є основою нашого виправдання. Це фундамент нашої надії на життя після смерті.

Цікаво, що деякі брати в церкві в Коринті висували обурливе твердження. «Якщо ж проповідується, що Христос воскрес із мертвих, то як же деякі з вас кажуть, що немає воскресіння мертвих?» (1 Коринтян 15:12). Як могло статися, що християни заперечували вчення про воскресіння? Чи були вони неосвіченими? Ми вважаємо, що ні. Коринфські заперечники воскресіння, ймовірно, були високоосвіченими садукееями, які навернулися до християнства. Їхня секта мала своєрідне уявлення, що воскресіння не існує!

Павло використав цей факт на свою користь, захищаючись від переслідувань з боку євреїв. «Коли Павло побачив, що одна частина були садукееями, а інша — фарисеями, він вигукнув у раді: «Чоловіки й брати, я фарисей, син фарисея; щодо надії та воскресіння мертвих мене судять! І коли він це сказав, між фарисеями та садукееями виникла суперечка, і збори розділилися. Бо садукееї кажуть, що немає воскресіння, ані ангелів, ані духів, а фарисеї визнають і те, і інше». Дії 23:6-8

У Книзі Діянь записано, що «слово Боже поширювалося, і число учнів у Єрусалимі значно зростало, і багато священників [більшість з яких

були садукеями — див. Дії 5:17] приєдналися до віри». (Дії 6:7). Переконливі аргументи Павла були надзвичайно важливими для спростування хибних уявлень садукеїв. Ми дякуємо Богові за більш чітке розуміння спокутного діла Христа та надію на воскресіння.